

anden Side heller ikke dertil kan udfordres, at Ilden skal have grebet om sig og i større eller mindre Grad ødelagt Gjenstanden.

Til 30te Kapitel.

(Om Handlinger, hvorved Skibbrud, Overtvømmelse eller anden større Ulykke kan forårsages.)

Det er ved Omhandlingen af flere af de Forbrydelser, der ere Gjenstand for de 2 foregaaende Kapitler, navnlig Brandskiftelse, Falskmyntneri og tildeels Dokumentfalsk, bleven bemærket, hvorledes de for en væsentlig Deel faae deres særegne forbryderiske Charakter ifølge deres Almeenfarlighed. Denne Egenkab er fremdeles den i Almindelighed betegnende ved de Forbrydelser, der omhandles i det nærværende Kapitel, og uagtet disse iøvrigt indbyrdes ere af meget forskjellig Art, har man dog i den nævnte fælles Charakter, der væsentlig kommer i Betragtning ved Bestemmelsen af det Synspunkt, hvorfra deres Strafbarhed bør bedømmes, fundet tilstrækkelig Hjemmel til at behandle dem under Et, idet der formeentlig hverken ifølge deres øvrige Bestaaenhed eller af practiske Hensyn er Anledning til at behandle de enkelte Arter af dem i særskilte Kapitler, saaledes som man tildeels har anseet det for rettest med Hensyn til de ovenanførte Forbrydelser, ved hvilke ogsaa andre eiendommelige Momenter fremtræde. Ved Angivelsen af Kapitlets Indhold i sammes Overskrift har man iøvrigt ikke troet at burde benytte den systematiske og noget doctrinaire Betegnelse „almeenfarlige Forbrydelser“, men foretrakket at nævne nogle af de vigtigste Tilfælde og dertil at føie som en almindelig Betegnelse „eller hvorved anden større Ulykke kan forårsages.“

Den nugældende danske Strafferets positive Bestemmelser i denne Henseende ere meget ufuldstændige, og man har derfor ved Ufsættelsen af Kapitlets enkelte Paragrapher taget væsentligt Hensyn til forskjellige fremmede Straffelove,

navnlig den norske Kap. 23 §§ 6—16, jfr. §§ 20—21, og den preussiske §§ 290—295, 301—307. Foraavidt den norske Straffelov, i Overensstemmelse med Overskriften til det nævnte Kapitel 23 („Bestadigelse af Eiendom eller Gods“); i flere af Kapitlets Paragrapher, navnlig §§ 11 og 17, jfr. § 19, ligesom den preussiske Straffelov i sammes §§ 296—300, i Forbindelse med Bestemmelserne angaaende de forbryderiske Handlinger, hvorved store Ulykker af almeenfarlig Charakter bevirktes eller ialtsald let kunne bevirktes, tillige omhandler visse Retstrænkninger og navnlig skadegjørende Handlinger, der have en væsentlig anden Charakter, har man, ifølge den ovenfor antydede almindelige Betragtning, anseet det for rettest at udsønde de tilsvarende Bestemmelser, som der maatte findes Anledning til, at optage i Straffeloven, af det nærværende og gjøre dem til Gjenstand for det følgende Kapitel („Om Ødelæggelse eller Bestadigelse af fremmed Eiendom samt om Dyrplageri“).

I det 30te Kapitel omhandles herefter saadanne Handlinger, hvorved Skibbrud eller anden Søulykke, Overtvømmelse eller Jernbaneulykker kunne bevirktes, Forgiftelse af Varer, Udbredelse af smitsom Syge blandt Mennesker — og i Forbindelse dermed Dvassalveri — eller blandt Hundsdyrene, samt Vorttagelse eller Ødelæggelse af Broer, Rætkværk osv., hvorved Fare for den almindelige Færdsel og deslige astiedkommes. Kapitlets første §§ 280—281, jfr. § 284, hvormed den norske Straffelovs Kap. 23 §§ 6—8, jfr. § 10 og 20, kunne sammenlignes, angaa de Handlinger, hvorved Søulykke foranlediges eller ialtsald lettelig kan foranlediges, og omhandles da først i § 280 Foretagelsen af deslige Handlinger i Almindelighed, og derefter i § 281 det foraavidt kvalificerede Tilfælde, at Skibbrud eller anden Søfæde virkelig er bleven forvoldt. Hvad det i § 280 omtalte Forhold angaaer, turde der være Føie til at sige imellem, om de paagældende Handlinger, at ødelægge Fyrindretninger eller Tegne og Mærker for de Søfarende osv., ere foretagne i den forbryderiske Hensigt derved at vilde ødelægge eller skade Søfarende, eller uden en saadan Hensigt, om end med Forsæt. I første Tilfælde vil det findes i sin Orden, at den Skyl-